

РЕШЕНИЕ

№ 4876

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4822** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Ю. Ц. Ц. с адрес за призоваване от [населено място], кв. С., [улица] срещу Заповед № 513з-3484/09.01.2023 г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните Работи (СДВР), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година. В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че не са събрани безспорни доказателства за вменените й нарушения. Счита, че проведеното срещу нея дисциплинарно производство е необективно, тенденциозно и преднамерено. Сочи, че заповедта, с която е започнало производството не е издадена в установената форма съгласно чл. 30, ал. 2 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., защото не съдържа всички налични първоначални данни за нарушенията на служебната дисциплина, квалификация на деянието, предвиденото наказание, срока за извършване на проверката и правата по чл. 205, ал. 3 и 5 и чл. 207, ал. 8 от ЗМВР и задължението по чл. 21, ал. 1 от Инструкцията. Затова оспорващата счита, че е нарушено правото и на защита. Инвокирани са доводи, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила, защото за член на комисията, извършила дисциплинарната проверка е определен служител е бил заинтересован от изхода на проверката. Доказателство за необективност на проверката е и обстоятелството, че членовете на комисията са посещавали кабинета на Началникът

на 01 РУ-СДВР, който е и подател на сигнала срещу нея. Ц. сочи, че чувала, че Началникът на 01 РУ-СДВР е разпореждал лично на служители на управлението да дават показания на комисията срещу нея. Изразено е и оплакване срещу начина на завеждане на сметите от служителите сведения. Соци се, че справката, в която са обобщени резултатите от резултатите от дисциплинарната проверка не е изготвена съгласно изискванията на чл. 33, ал. 2 от Инструкцията, като липсва каквато и да била установена фактическа обстановка. Изтъкват се конкретни доводи и аргументи по повод на всяко едно от сметите от служителите на 01 РПУ-СДВР сведения, като се твърди, че повечето от тях не отговарят на истината, съставени са под натиск и са във връзка с разкрити от оспорващата нарушения и неизпълнение на служебни задължения от страна тези служители, които са и станали известни. Посочва се, че не са събрани никакви доказателства, за това, че Ц. е нарушила с поведението си норми от Етичния Кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващата се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването – Директорът на СДВР не се явява. Пълномощникът му юристконсулт Х. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание Ю. Ц. е била назначена на длъжност „началник на сектор Разследване“ към 01 РУ - СДВР.

Видно от докладна записка № УРИ 225р-46734/24.11.2022 г., изготвена от Началник на 01 РУ – СДВР, Директорът на СДВР е бил сезиран за евентуални извършени нарушения на служебната дисциплина от страна на Ю. Ц. - назначена на длъжност „началник на сектор Разследване“.

За изясняване данните, описани в докладната записка, със заповед № 513з-11027/16.12.2022 г. (л. 201) Директорът на СДВР е възложил проверка и назначил комисия, която да я извърши.

Комисията е снела обяснения от множество настоящи и бивши служители на 01 РУ – СДВР, които са приложени към дисциплинарната преписка.

Резултати от проверката са обективирани от съставената от комисията справка до Директора на СДВР рег. № 513р-16140 от 10.02.2023 г. (л. 248-336). Крайното становище на комисията е, че Ю. Ц. е извършила нарушение на служебната дисциплина по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, изразяващо се в нарушение на Етичния Кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

В справката е посочено, че:

1. На 21.07.2022 г. Ц. е нарушила т. 57 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. (наричан за краткост по-надолу само Етичния Кодекс), според който „държавният служител в качеството си на ръководител е пример за професионално, безпристрастно и ефективно

изпълнение на служебната дейност“, а именно крещейки с думите: „ти на кой трябва да докладваш“, „ти не знаеш за какво си долу бе“, „не знаеш къде са ти задържаните“ спрямо И. С. - инспектор към ОДЧ при 01-во РУ-СДВР.

2. На 30.08.2022 г., Ц. е нарушила т. 55 от Етичния кодекс, съгласно който „държавният служител в качеството си на ръководител зачита достойнството и правата на подчинените му служители и е отговорен за заповедите, които издава, за тяхното изпълнение и последствията от тях“ и т. 57 от Етичния кодекс, според който „държавният служител в качеството си на ръководител е пример за професионално, безпристрастно и ефективно изпълнение на служебната дейност“, а именно крещейки истерично, размахвайки показалец над главата си „Какво каза? Отказваш да изпълниш разпореждането ми? Искам да ми напишеш докладна записка, че отказваш да изпълниш разпореждането ми! Ти къде си мислиш, че се намираш“, спрямо подчинен служител - Е. С. -началник група „Разследване на криминални престъпления“ в сектор „Разследване“ при 01 РУ-СДВР.

3. На 28.09.2022 г. Ц. е нарушила т. 56 от Етичния кодекс, според който „Държавният служител зачита достойнството и правата на ръководителите си и спазва необходимата субординация както в служебни помещения, така и на обществени места“ спрямо ръководителя на 01 РУ-СДВР - комисар И. З., а именно крещейки с думите: „ще ти обжалвам заповедта, това няма как да стане, няма да ти изпълня разпореждането“, „ще пиша до директора бе, ти к ‘во си мислиш бе“ „нарочно саботираш разследването бе“, „мешаш се в делата, ти нямаш право бе, разбра ли бе, ще се видим в съда“.

4. На 29.09.2022 г. Ц. е нарушила т. 56 от Етичния кодекс, според който „Държавният служител зачита достойнството и правата на ръководителите си и спазва необходимата субординация както в служебни помещения, така и на обществени места“ спрямо ръководителя на 01 РУ-СДВР - комисар И. З., а именно казвайки: „...тоя материал как е заведен бе“, „...това що не го образуваш бе, питам те защо бе“, липсващите телефони, защо не ги завеждаш бе“, „питам те бе, това ЗМ ли е?“.

5. На 23.11.2022 г. Ц. е нарушила т. 55 от Етичния кодекс, според който „държавният служител в качеството си на ръководител зачита достойнството и правата на подчинените му служители и е отговорен за заповедите, които издава, за тяхното изпълнение и последствията от тях“ и т.57 от Етичния кодекс, според който „държавният служител в качеството си на ръководител е пример за професионално, безпристрастно и ефективно изпълнение на служебната дейност“, а именно: крещейки с думите „защо си го образувал бе, няма да си ходиш, ти ще си го докладваш, идиот такъв, малоумник и глупак“, спрямо неин подчинен служител Л. Б. - старши разследващ полицай в сектор „Разследване“ при 01 РУ-СДВР.

6. На 23.11.2022 г. Ц. е нарушила т.57 от Етичния кодекс, според който „държавният служител в качеството си на ръководител е пример за професионално, безпристрастно и ефективно изпълнение на служебната дейност“, а именно казвайки: „и к‘во направихте вчера бе, пак нищо, големи сте професионалисти, „смешници“, „малоумник“, „вие сте малоумници и смешници“, „вие нищо не разбирате“, „завършили сте свинаро-техническия университет“, „да го духаш“, и показала среден пръст на главен инспектор К. Т. - началник сектор „ПКП“ при 01 РУ- СДВР, както и т. 56 от Етичния кодекс, според който „държавният служител зачита достойнството и правата на ръководителите си и спазва необходимата субординация както в служебни помещения, така и на обществени места“, а именно казвайки: „ти трай, че да не си

първия, който ще прави „къща“ под бюрото, като стане проблем“, „ти ще се оправдаваш пред прокурорите за тези глупости, които правите бе“, „така че си трай бе, нищо не разбирате“, „смешници сте бе, пълни смешници“, спрямо ръководителя на 01 РУ-СДВР - комисар И. З..

7. На 16.01.2023 г. Ц. е нарушила т. 56 от Етичния кодекс, според който „Държавният служител зачита достойнството и правата на ръководителите си и спазва необходимата субординация както в служебни помещения, така и на обществени места“, а именно крещейки на висок, с арогантен, неучтив тона думите: „толкова ли можеш“, „питах толкова ли можеш“, „явно толкова можеш, от теб не съм го очаквала“, „С теб ще се видим в съда, теб ще те осъдя за клевета, разбрали“, спрямо ръководителя на 01 РУ-СДВР - комисар И. З..

Комисията е изразила становище, че на Ц. следва да се наложи дисциплинарно наказание на основание чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР.

Служителката е представила писмени обяснения след запознаването и със справката, с рег. № 513з-16973/14.02.2023 г., които са били приети с резолюция на дисциплинарно-наказващия орган от 10.04.2023 г.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР, е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител Ю. Ц., поради което е издал оспорената заповед.

Видно от приложената кадрова справка, служителят, в периода 2003 г. – 2023 г. е бил награждаван четири пъти с „Писмена похвала“.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Ю. Ц. лично на 03.05.2023 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 05.05.2023 г. (вх. № 17163), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. , чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, а именно че с деянието си Ю. Ц. е извършила нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, поради което и на основание чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, на служителката е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на нарочна заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди

на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на СДВР – служител на висша ръководна длъжност, докато Ю. Ц. не е била назначена на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващата да е била изслушвана. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на Ц., дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да го изслуша.

Наказанието е наложено на 13.04.2023 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с нарушението на служебната дисциплина са обективирани в справката от 10.02.2023 г., с която дисциплинарно наказващия орган се е запознал на същата дата. Предвид на обстоятелството, че Ц. е била в отпуск за временна неработоспособност от 13.02.2023 г. до 17.02.2023 г. и от 06.02.2023 г. до 10.02.2023 г., т.е. през тези периоди срокът за налагане на наказание е спрял, следва да се приеме, че наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР 2-месечен срок.

Настоящият съдебен състав намира, че дисциплинарното производство е проведено съгласно правилата, предвидени в ЗМВР, без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Събраните по време на производството доказателства, сочат наличието на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ.

Към преписката са приложени писмени обяснения от И. З. (л. 360-367), Б. Р. (л. 371-373), В. И. (л. 375), Х. А. (л. 376), Ц. Ц. (л. 377), Н. Д. (л. 379), И. С. (л. 384, л. 402), В. М. (л. 387), Н. Т. (л. 388), А. Г. (л. 392), И. Д. (л. 394), Б. Я. (л. 395), М. Р. (л. 400), Л. Б. (л. 401), Е. С. (л. 403-408), К. Т. (л. 410-410), Г. Г. (л. 430), Д. Д. (л. 431-435) и други бивши и настоящи служители на 01 РУ – СДВР.

В повечето от сведенията се сочи, че служителите нееднократно са ставали свидетели на арогантно, пренебрежително и необосновано избухливо поведение от страна на Ц.. Същата е проявявала демонстративно неподчинение и неуважение към служителите на всички нива в 01 РУ – СДВР.

Изложените в справката и в оспорената заповед конкретни констатации, свързани с нарушаване на етичните правила от страна на Ц., се потвърждават от сведенията на И. З., Б. Р., Н. Д., Б. Я., Л. Б. и Е. С.. Изложеното в сведенията не се обори по време на проведеното съдебно производство.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че отношенията между служителите в 01 РУ – СДВР са изострени, поради прекомерно многото работа и текучеството на служители, особено сектор „Разследване“. Общеизвестен е факта, че полицейските служители в страната, особено в областните центрове и специално в столицата, са натоварени с много задължения и поради недостатъчния брой служители, работата им е усложнена и напрегната. В тази трудна обстановка зависи особено от служителите на ръководни длъжност, каквато е била и Ц., да умеят да балансират и да успокояват конфликтните ситуации, а не да ги предизвикват и разпалват. Спазването на правилата за етично поведение са регламентирани в Етичния кодекс и съблюдаването им е основно задължение за всички държавни служители в МВР (т. 55 – 59 от Етичния Кодекс).

С невъздържаното си поведението си, с изблиците на избухливост и най-вече с

отправените към колегите си и ръководителите на 01 РУ – СДВР обидни упреци и квалификации, Ц. безспорно е нарушила етичните правила за поведение съгласно Етични Кодекс, поради което правилно и е наложено процесното дисциплинарно наказание.

Лишен от правна и фактическа опора е и довода, че наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението. Както беше посочено, поведението на Ц., свързано с нарушаване на етичните правила, регламентирани в Етичния Кодекс е било проявявано устойчиво във времето и спрямо не един или двама колеги. По тази причина, определянето на максимално предвидения в закона срок за наказанието в конкретния случай е в пълно съответствие с тежестта на извършеното от служителя нарушение.

Не се установява заинтересованост на членовете на комисията, което би направило производството предубедено, което от своя страна би се отразило на крайното решение на дисциплинарно-наказващия орган. По преписката няма данни Ц. да е искала отвод на някой от проверяващите, назначени от Директора на СДВР, сочейки конкретни данни за заинтересованост.

Няма и данни, че служителите са били принуждавани да пишат срещу оспорваща. Снетите, по време на проверката писмени сведения са многобройни, отличаващи се едни от други и като обем и като стилистика, но най-вече и като съдържание. В много от тях се посочва, че служителите не са ставали свидетели на действия, извършени от страна на Ц., които да са били арогантни, невъздържани или обидни. Това не означава, че такива действия, наистина не са били извършвани от държавната служителка. Съдът намира, че сведенията на засегнатите в оспорената заповед лица са последователни, ясни и лишени от признаци на лична заинтересованост или предубеждение към нея.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Във връзка с изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им по реда на чл. 143, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Ц. Ц. с адрес за призоваване от [населено място], кв. С., [улица] срещу Заповед № 513з-3484/09.01.2023 г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, с която на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година.

ОСЪЖДА Ю. Ц. Ц. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване, съгласно чл. 211, изречение 2 от ЗМВР.